

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ส่วนหนึ่งของระเบียบวิธีในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยจะแบ่งแยกเป็น 9 ส่วนคือ

1. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
2. นิยามเชิงปฏิบัติการ
3. การวัดและการคำนวณค่าหาคะแนน
4. ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
5. แบบของการวิจัย
6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
7. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
8. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
9. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.1 ตัวแปรเกี่ยวกับภูมิหลังหรือลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งเป็นตัวแปรที่บอกลักษณะของผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการตกเป็น "เหยื่อ" ของการคุกคามทางเพศ ได้แก่

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษา
- สถานภาพสมรส
- ภูมิลำเนาเดิม
- ระยะเวลาที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร
- อาชีพ
- จำนวนปีที่ทำงานมาแล้ว

1.2 ตัวแปรที่น่าจะเป็น "สาเหตุ" ของปรากฏการณ์ที่เป็นปัญหา ได้แก่

- ลักษณะ ดึงดูดใจทางเพศทั้งทางหน้าตาและเรือนร่าง
- สถานภาพหรือตำแหน่งหน้าที่การงาน
- ลักษณะของงานในแง่ที่ติดต่อกับเกี่ยวข้องกับเพศตรงข้าม
- สัดส่วนทางเพศของกลุ่มที่ทำงาน
- ลักษณะของห้องหรือสถานที่ทำงาน

1.3 ตัวแปรเกี่ยวกับประสบการณ์ การรับรู้ การรับรู้และความคิดเห็น และความคิดเห็น ซึ่งเข้าลักษณะตัวแปรตาม ได้แก่

- ประสบการณ์ในฐานะผู้ถูกกระทำโดยตรง
- ประสบการณ์ในฐานะที่รับรู้เห็นมาโดยตรง
- การรับทราบจากคำบอกเล่าของคนอื่น
- การรับรู้เกี่ยวกับความแพร่หลายและความร้ายแรงของปัญหา
- การรับรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับ "สาเหตุ" และมาตรการที่ควรนำมาใช้ในการป้องกันและแก้ไข

2. นิยามเชิงปฏิบัติการ

ผู้วิจัยได้เสนอคำนิยามของการคุกคามทางเพศไว้แล้วในตอนต้นของบทที่ 2 สำหรับในส่วนนี้จะ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ เพื่อความชัดเจนและสามารถที่จะนำมาวัดได้ ซึ่งจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางกายหรือทางวาจาก็ตาม โดยมีลักษณะที่ส่อไปในทางที่เกี่ยวข้องกับเพศ ซึ่งทำให้บุคคลที่ประสบกับพฤติกรรมเช่นนั้นมีความรู้สึกไม่พึงพอใจ และไม่ปรารถนาที่จะทำให้เกิดเหตุการณ์นั้นขึ้น ไม่ว่าจะเกิดขึ้นกับตนเองหรือกับคนอื่น

สำหรับตัวแปรที่จะนิยามเชิงปฏิบัติการ เพื่อที่จะนำมาใช้ในการวัด มีดังต่อไปนี้ คือ

- 2.1 ระดับการศึกษา หมายถึงระดับการศึกษาของผู้ตอบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ทำงานแล้ว กับ กลุ่มที่ยังเรียนอยู่
- 2.2 สถานภาพสมรส หมายถึง การมีหรือยังไม่มีคู่ครองที่มีสภาพถูกต้องตามกฎหมาย ตลอดจนสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน
- 2.3 ภูมิลำเนาเดิม หมายถึง สถานที่เกิดและเติบโตขึ้นมา
- 2.4 อาชีพ หมายถึง อาชีพหลัก
- 2.5 สถานภาพหรือตำแหน่งหน้าที่การงาน หมายถึงระดับชั้นของข้าราชการและตำแหน่งที่มีชื่อเรียกอย่างอื่น
- 2.6 สัดส่วนทางเพศของกลุ่มที่ทำงาน หมายถึง การแสดงให้เห็นว่ามีหญิงและชายมากน้อยต่างกันอย่างไร
- 2.7 ลักษณะของห้องหรือสถานที่ทำงาน หมายถึง ลักษณะทางกายภาพที่หญิงและชายทำงานอยู่ด้วยกัน
- 2.8 ประสบการณ์เกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ หมายถึง ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับจากการคุกคามทางเพศ ในลักษณะที่เป็นผู้ถูกระทอนโดยตรง หรือในลักษณะที่ได้รู้เห็นมาโดยตรง หรือในลักษณะที่ได้รับทราบจากคำบอกเล่าของคนอื่น ซึ่งจะวัดจากรูปแบบของพฤติกรรม พร้อมทั้งความถี่ในการเกิด โดยระบุสถานที่เกิด เวลาที่เกิด ลักษณะของผู้คุกคาม ความรู้สึกที่เกิดขึ้น การตอบโต้ ตลอดจนผลที่เกิดตอบโต้
- 2.9 การรับรู้เกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ หมายถึงการมีความเห็นในเรื่องความมีอยู่ และความเป็นอยู่ของสิ่งที่ตนรับรู้ ซึ่งจะวัดจากความแพร่หลายและความร้ายแรงของปัญหา
- 2.10 การรับรู้และความเห็นเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศและตัวบุคคลผู้คุกคาม หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีอยู่ในเรื่องเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ ในรูปแบบที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยจะวัดภายในกรอบของความรู้อิ/ความเชื่อ ว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร ความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจ และความพร้อมที่จะตอบสนองต่อพฤติกรรมและบุคคลผู้กระทำในลักษณะยินยอม ชัดขึ้น ค่อสู้ ฯลฯ

2.11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดซึ่งบุคคลได้รับการเรียนรู้มาจากสิ่งแวดล้อมทางสังคม ในเรื่องเกี่ยวกับ "สาเหตุ" และมาตรการที่ควรนำมาใช้ในการป้องกันและแก้ไข

สำหรับพฤติกรรมการคุกคามทางเพศที่จะนำมาใช้วัดนั้น ประกอบด้วยพฤติกรรมที่แสดงออกมารูปแบบต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. การใช้ถ้อยคำที่สื่อไปในทางที่เกี่ยวกับเพศ (ไม่ใช้การเกี่ยวพาราสี)

- การพูดล้อเลียน
- การพูดวิพากษ์วิจารณ์ทางลบ
- การได้รับจดหมาย, โทรศัพท
- การพูดชักจูงขอมมีเพศสัมพันธ์
- การข่มขู่ให้ยินยอมมีเพศสัมพันธ์

2. การสัมผัสทางกาย

- การแตะเนื้อต้องตัว
- การจับมือถือแขน
- การลูบหลัง
- การกอดรัด
- การจูบ
- การจับหน้าอก หรือของสงวน

3. การใช้ภาษากาย

- การแสดงด้วยท่าทาง
- การจ้องมอง
- การเข้าไปยืนใกล้ ๆ ประชิดตัว
- การดื้อนเข้ามาดม
- การโน้มตัวหรือเอนตัวอยู่เหนือกว่า

4. การเชิญชวน

- การนัดพบหรือนัดไปเที่ยวตามลาพังทั้ง ๆ ที่เพิ่งรู้จักกัน
- การชวนไปที่พักหรือบ้าน

- การชวนไปพักผ่อนสุดสัปดาห์ตามลาพังทั้ง ๆ ที่เพิ่งรู้จักกัน
5. การใช้กำลังหรืออาวุธบังคับ
- การจู่โจมทางกาย หรือการพยายามข่มขืน หรือการข่มขืน
 - การใช้อาวุธบังคับให้ยินยอม

3. การวัดและการคำนวณหาคะแนน

การแบ่งกลุ่มเพื่อการวิเคราะห์

จากลักษณะการกระจายคะแนนของตัวแปรบางตัว จะมีปัญหาและข้อจำกัดในการนำไปใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในการใช้สถิติเคสแควร์ ถ้ามีการแบ่งกลุ่มตามช่วงคะแนนรวมทั้งเป็นจริงของมาตรวัด ดังนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงข้อจำกัดในการวิเคราะห์สถิติเคสแควร์ จึงใช้เกณฑ์การแบ่งตาม Percentile โดยใช้ Percentile ที่ 50 เป็นตำแหน่งในการแบ่งกลุ่ม

ผลการแบ่งกลุ่ม ปรากฏดังต่อไปนี้

1. อายุ

ช่วงคะแนน 12-26 ถือว่าอยู่ในกลุ่มอายุระดับต่ำ

ช่วงคะแนน 27-50 ถือว่าอยู่ในกลุ่มอายุระดับสูง

2. ระยะเวลาที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร

ช่วงคะแนน 1-16 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่อยู่ในกรุงเทพมหานครไม่นานนัก

ช่วงคะแนน 17-50 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่อยู่ในกรุงเทพมหานครเป็นเวลานาน

3. จำนวนปีที่ทำงานมาแล้ว

ช่วงคะแนน 1-5 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่ทำงานมาไม่นานนัก

ช่วงคะแนน 6-26 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่ทำงานมาเป็นเวลานาน

4. การรับรู้เกี่ยวกับความร้ายแรงหรือความเสียหายของการคุกคาม

ทางเพศ

ช่วงคะแนน 27-66 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่มีการรับรู้ระดับต่ำ

ช่วงคะแนน 67-105 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่มีการรับรู้ระดับสูง

5. การรับรู้และความเห็นต่อการคุกคามทางเพศ

ช่วงคะแนน 10-33 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่มีการรับรู้และความเห็นระดับต่ำ

ช่วงคะแนน 34-50 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่มีการรับรู้และความเห็นระดับสูง

ส่วนตัวแบ่งที่ไม่ได้ใช้เกณฑ์การแบ่งตาม Percentile มีดังนี้

1. ระดับการศึกษา

- ช่วงคะแนน 01-04 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับต่ำ
 ช่วงคะแนน 05-06 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง
 ช่วงคะแนน 07-09 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูง

2. โอกาสทำงานใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามในสถานที่ทำงาน/สถานศึกษา

- ช่วงคะแนน 1-3 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสทำงานใกล้ชิดกับ
 เพศตรงข้ามน้อย
 ช่วงคะแนน 4 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสทำงานใกล้ชิดกับ
 เพศตรงข้ามปานกลาง
 ช่วงคะแนน 5-6 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสทำงานใกล้ชิดกับ
 เพศตรงข้ามมาก

3. ประสบการณ์ในฐานะที่รับรู้เห็นมาโดยตรง

- ช่วงคะแนน 1 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยมีประสบการณ์ใน
 ฐานะที่รับรู้เห็นมาโดยตรง
 ช่วงคะแนน 2-4 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์ในฐานะที่
 ได้รู้เห็นมาโดยตรง

4. การรับทราบจากคำบอกเล่าของคนอื่น

- ช่วงคะแนน 1 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยรับทราบจากคำ
 บอกเล่าของคนอื่น
 ช่วงคะแนน 2-4 ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่เคยรับทราบจากคำบอก
 เล่าของคนอื่น

หมายเหตุ รายละเอียดเกี่ยวกับการวัดและการคำนวณให้คะแนนดูได้

ในภาพผนวก ข.

4. ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ที่อาศัย หรือ/และทำงานอยู่ใน กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเพศหญิงวัยไม่เกิน 50 ปี และเพศชายจำนวนหนึ่ง ประมาณร้อยละ 10 โดยเลือกสุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน

กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงตามวัตถุประสงค์ เพื่อให้ได้ ความหลากหลายในลักษณะส่วนบุคคล และลักษณะการประกอบอาชีพ โดยแบ่งกลุ่ม ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ออกเป็น 6 กลุ่ม และแต่ละกลุ่มมีจำนวนดังต่อไปนี้ คือ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน		
	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
1. นักเรียน/นิสิต นักศึกษา	5	65	70
2. ข้าราชการ/ลูกจ้างรัฐบาล	10	80	90
3. ลูกจ้าง/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	80	90
4. ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน	10	80	90
5. ลูกจ้างตามบ้านและสถานประกอบ กิจการบางประเภท	10	80	90
6. ครู/อาจารย์	5	65	70
รวม	50	450	500

สำหรับขั้นตอนการออกสำรวจเก็บข้อมูล เพื่อแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการคัดเลือกในการตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม และให้คำยืนยันว่า ข้อมูลทั้งหมดจะไม่มีผลกระทบต่อบุคคลใด ๆ และการวิจัยครั้งนี้จะไม่มี การระบุชื่อของผู้ใดหรือชื่อของสถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษาของผู้ใดทั้งสิ้น สิ่งที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะเป็นความลับ คำตอบก็ได้จะนำมาใช้วิเคราะห์ในรูปของข้อมูลทางสถิติเท่านั้น

ผลจากการเก็บข้อมูล ปรากฏว่าได้แบบสอบถามมาทั้งหมด 375 ชุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 75 ของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ คือ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน		
	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
1. นักเรียน/นิสิต นักศึกษา	6	47	53
2. ข้าราชการ/ลูกจ้างรัฐบาล	6	64	70
3. ลูกจ้าง/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	22	38	60
4. ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน	9	55	64
5. ลูกจ้างตามบ้านและสถานประกอบกิจการบางประเภท	8	60	68
6. ครู/อาจารย์	16	43	59
ไม่ระบุอาชีพ	1	0	1
รวม	68	307	375

จากแบบสอบถามที่ได้แจกออกไปจำนวน 550 ชุด (เพื่อไว้ 50 ชุด) ปรากฏว่ามีแบบสอบถามที่สูญหายไประหว่างการแจกแบบสอบถาม (ส่งคืนไม่ครบ)

เป็นจำนวน 63 ชุด แบบสอบถามที่ตอบไม่สมบูรณ์ เป็นจำนวน 57 ชุด แบบสอบถามที่ส่งกลับคืนโดยยังไม่ได้ตอบ เป็นจำนวน 55 ชุด ดังนั้น จึงเหลือแบบสอบถามที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้เพียงจำนวน 375 ชุด เท่านั้น

5. แบบของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเพียงการสำรวจเบื้องต้น (Preliminary Research) เท่านั้น ทั้งนี้เพราะยังไม่เคยมีการศึกษาวิจัยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคุกคามทางเพศโดยตรงมาก่อนในประเทศไทย ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงไม่สามารถที่จะตั้งสมมุติฐานล่วงหน้า หรือกำหนดกรอบแนวคิดที่จะใช้ในการศึกษาได้ แต่ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นการบุกเบิก หรือเป็นข้อมูลเบื้องต้น เพื่อที่จะใช้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยในขั้นที่จะใช้แนวหรือกรอบความคิดทางทฤษฎีในโอกาสต่อไป

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ชนิดที่ให้ผู้ตอบกรอกเองเป็นเครื่องมือการวิจัยที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะนำมาศึกษา โดยแบบสอบถามดังกล่าวจะประกอบด้วยมาตรวัด (Scale) หรือคำถามต่าง ๆ ทั้งคำถามปลายเปิด (Open-ended question) และคำถามปลายปิด (Close-ended question) จึงแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับภูมิหลังหรือลักษณะส่วนบุคคล และสถานภาพต่าง ๆ ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวในเรื่องเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ ตั้งแต่เริ่มทำงานหรือประกอบอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ในเรื่องเกี่ยวกับความแพร่หลายและความร้ายแรงของปัญหาการคุกคามทางเพศ การรับรู้และความเห็นเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ และความคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับสาเหตุ และมาตรการที่

ควรนำมาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคำถามทางเพศของผู้ตอบแบบ
สอบถาม

7. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากมาตรวัด (Scale) ต่าง ๆ ในเรื่องที่ถูกวิจัยได้ทำการ
ศึกษานี้ ในประเทศไทยยังไม่มีผู้ศึกษาโดยตรงมาก่อน ดังนั้น คำถามหรือเครื่อง
วัดต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จึงเกิดจากการปรับปรุง และดัดแปลง
แก้ไขจากผลงานการศึกษาของต่างประเทศเพื่อให้เหมาะสมกับการศึกษาแบบ
สำรวจเบื้องต้นในประเทศไทย และเพื่อให้แบบสอบถามหรือเครื่องวัดต่าง ๆ ซึ่ง
เป็นเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้มีความน่าเชื่อถือ (Reliability) จึงได้ทำการ
ทดสอบหาความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามครั้งนี้ โดยวิธีการ Pretest กับกลุ่ม
ตัวอย่างจำนวน 30 ชุด โดยคำถามธรรมดา ใช้วิธีการทดสอบ Validity ที่
เป็น Face Value โดยเน้นหนักไปที่การใช้ถ้อยคำให้ผู้ตอบเข้าใจ และในส่วน
ของข้อความที่เป็นมาตรวัด (Scale) ได้ทำการคัดเลือก Items โดยเทคนิคที่
เรียกว่า Internal Consistency Analysis ซึ่งเป็นการหาค่า
Discriminative Power ของ Items ในการจำแนกความแตกต่างระหว่างผู้
ตอบ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบ ความน่าเชื่อถือของมาตรวัดแบบ
สอบถาม โดยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือ (Reliability
Coefficient Alpha) เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อความคำถาม
ต่าง ๆ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาประกอบกัน ดังนี้

1. Correlation Matrix คือ ค่าความสัมพันธ์ระหว่างค่าของข้อ
ความนั้น ๆ กับข้อความอื่น ๆ แต่ละข้อความในมาตรวัดเดียวกัน ถ้าข้อความใด
มีสหสัมพันธ์กับข้อความอื่น ๆ ในตัวแปรเดียวกันเป็นลบ หรือมีค่าสหสัมพันธ์ต่ำกว่า
ข้อความอื่น ๆ มากจนเด่นชัด หมายความว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับข้อความ
อื่น ๆ ที่เหลือ

2. Corrected Item-Total Correlation คือค่าสหสัมพันธ์ของข้อความใดข้อความหนึ่งกับคะแนนรวมทั้งหมดของมาตรวัดนั้น โดยที่ไม่รวมค่าคะแนนของข้อความดังกล่าวอยู่ด้วย เมื่อใดก็ตามที่พิจารณาโดยการเปรียบเทียบเกี่ยวกับข้อความอื่น ๆ แล้วมีค่าต่ำกว่าข้อความอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด จะถือว่าข้อความนั้นขาดความสอดคล้องกับข้อความที่เหลือของมาตรวัดนั้น ๆ

3. Alpha If Item Deleted คือ ค่าที่แสดงให้เห็นว่าถ้าตัดข้อความใดข้อความหนึ่งออกไปแล้ว จะทำให้ค่าความเชื่อมั่นของมาตรวัดนั้น ๆ สูงขึ้นหรือลดลงไปอย่างไรบ้าง และหากว่าทำให้มาตรวัดนั้นมีค่าสูงยิ่งขึ้นกว่าเดิมแล้ว ก็สมควรที่จะตัดข้อความนั้นออกไป

อย่างไรก็ตาม ในการพิจารณาว่าควรจะคงข้อความใดไว้ หรือควรจะตัดข้อความใดออกไปจำเป็นต้องคำนึงถึงความถูกต้องของเครื่องมือวัดไปพร้อม ๆ กับค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือด้วย กล่าวคือ ถึงแม้ว่าข้อความใดมีค่าความเชื่อถือได้ต่ำ แต่มีความสำคัญในแง่เนื้อหาของการวัด ซึ่งถ้าหากตัดข้อความนั้นออกไป จะทำให้เนื้อหาของการวัดตัวแปรขาดไป หรือไม่สมบูรณ์ ก็จะคงข้อความนั้นไว้ แม้จะทำให้ค่าความน่าเชื่อถือต่ำลงบ้างก็ตาม

จากหลักเกณฑ์ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จะนำมาใช้ในการพิจารณาค่าความน่าเชื่อถือและความถูกต้องของมาตรวัดตัวแปรการรับรู้และความเห็นเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ ซึ่งมีข้อความทั้งหมด 10 ข้อความและมีค่า Correlation Matrix ค่า Corrected Item-Total Correlation และค่า Alpha If Item Deleted ดังนี้

Correlation Matrix

<u>10</u>	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44
35	1.00000									
36	.51027	1.00000								
37	.39772	.40342	1.00000							
38	.48119	.52863	.44019	1.00000						
39	.38832	.32018	.37074	.56492	1.00000					
40	.39780	.40210	.37787	.54023	.44793	1.00000				
41	.45446	.42468	.34579	.55863	.55895	.59430	1.00000			
42	.44826	.41290	.33661	.61638	.53936	.57484	.76461	1.00000		
43	.32508	.36867	.46536	.37187	.22830	.45771	.31878	.41707	1.00000	
44	.17277	.05032	.21536	.22918	.24291	.28383	.22557	.27898	.33421	1.00000

Item Corrected Item-Total Correlation

35	.57719
36	.55328
37	.53971
38	.71400
39	.59320
40	.66772
41	.70813
42	.725557
43	.53300
44	.31792

Reliability Coefficient Alpha = .87294

Item Alpha If Item Deleted

35	.86196
36	.86371
37	.86481
38	.85064
39	.86074
40	.85486
41	.85175
42	.85035
43	.86557
44	.88025

เมื่อพิจารณาค่า Correlation Martrix จะเห็นว่าข้อคำถามที่ 44 จะมีค่าสหสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำกว่าข้อคำถามอื่น ๆ

จากค่า Corrected Item-Total Correlation พบว่า ค่าของข้อคำถามที่ 44 มีค่าต่ำสุด (.31792) และถ้าพิจารณาจากค่า Alpha If Item Deleted ปรากฏว่า ถ้าหากตัดข้อคำถามที่ 44 ออกไปแล้วค่า alpha จะเพิ่มขึ้นจาก .87294 เป็น .88025 ทั้งนี้ ซึ่งจะกล่าวไปแล้วค่าของความเชื่อมั่นจะเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และถ้าหากจะพิจารณาไปถึงลักษณะของคำถามในข้อที่ 44 ที่ว่า เมื่อถูกคุกคามควรจะขอร้องให้หยุดกระทำ จะเห็นได้ว่าจะทำให้เนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีการในการตอบโต้ขาดหายไป ดังนั้นจึงเห็นว่าไม่ควรจะตัดข้อคำถามดังกล่าวออกไปจากมาตรวัด ตัวแปรการรับรู้และความเห็นเกี่ยวกับबारคุกคามทางเพศ

8. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้วิธีการส่งแบบสอบถามด้วยตนเองไปยังหน่วยงานที่ได้คัดเลือกเอาไว้ โดยขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติงานในแต่ละที่ ที่ละ 1 ท่าน เพื่อเป็นตัวแทนในการแจกจ่ายในการเก็บรวบรวม และทำความเข้าใจในการตอบแบบสอบถาม

สำหรับในกรณีของลูกจ้างคามบ้าน ก็ได้ขอความร่วมมือจากนายจ้าง เพื่อเป็นตัวแทนในการดำเนินการดังกล่าว

9. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^x ช่วยในการประมวลข้อมูล และจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำเสนอและสรุปผลการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือ (Reliability Coeffieient Alpha) เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของมาตรวัดในแบบสอบถาม

2. การใช้ตารางแจกแจงความถี่ (Frequencies) โดยระบุค่าของข้อมูลเป็นร้อยละ เพื่อพรรณนาลักษณะข้อมูลโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

3. การวิเคราะห์ไคสแควร์ (Chi-square Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05